

حقوق

حقوق نبی این کتاب را احتمالاً بین سالهای 605 و 586 ق.م. نوشته است. در کتابش سؤالی مطرح می‌کند مبنی بر اینکه چرا قوم یهود تا این حد پلید و گناهکار شده‌اند. او از آنان می‌خواهد که توبه کنند و از شرارت خود دست بردارند و الا خداوند دشمن شمالی آنان، بابلی‌ها را می‌فرستد تا سرزمین یهودا را با خاک یکسان کنند. در ضمن حقوق اضافه می‌کند که خداوند به موقع خود بابلی‌ها را نیز که بدتر از یهودیان هستند نابود خواهد کرد.

حقوق همچنین یادآور می‌شود که در زحمات و مشکلات باید بخاطر داشت که خداوند امین و وفادار است و باید به او اعتماد داشت. حقوق در کتابش سؤالاتی مطرح می‌کند و منتظر می‌ماند تا خداوند به آنها پاسخ گوید.

در آخرین فصل کتاب، حقوق دعای خود را بصورت سرودی ارائه می‌دهد. کلمات این سرود حاکی از ایمان حقوق است به خدایی که با قدرت خویش عالم هستی را اداره می‌کند و بر آن تسلط کامل دارد. با وجود مشکلات و ناکامی‌های زندگی، ایمان حقوق محکم پابرجاست و او را از شادی خداوند سرشار می‌سازد: «هر چند درخت انجیر شکوفه ندهد و درخت انگور میوه نیاورد، هر چند محصول زیتون از بین برود و زمینها بایر بمانند، هر چند گله‌ها در صحرا بمیرند و آغلها از حیوانات خالی شوند، اما من شاد و خوشحال خواهم بود، زیرا خداوند نجات دهنده من است.»

1 این است پیغامی که خداوند در رؤیا به حقوق نبی نشان داد.

شکایت حقوق

2 ای خداوند، تا به کی از تو کمک بطلبم تا مرا اجابت فرمایی؟ هر چه فریاد برمی‌آورم بی‌فایده است، زیرا تو ما را از ظلم نجات نمی‌دهی. 3 تا به کی باید ناظر این بی‌عدالتی‌ای که اطراف مرا گرفته است باشم؟ چرا کاری نمی‌کنی؟ به هر جا که نگاه می‌کنم خرابی و ظلم می‌بینم، همه جا را جنگ و دشمنی فرا گرفته است. 4 قانون اجرا نمی‌شود و دادگاهها، عدالت را بجا نمی‌آورند. شروران، درستکاران را در تنگنا گذاشته‌اند و عدالت مفهوم خود را از دست داده است.

پاسخ خداوند به قوم یهود

5 «به قومهای اطراف خود نگاه کنید و تعجب نمایید! شما از آنچه می‌خواهم انجام دهم حیران خواهید شد! زیرا در روزگار شما کاری می‌کنم که حتی وقتی

خبرش را به شما دهند، باور نکنید! 6 من بابلی‌های ظالم و ستمگر را به قدرت می‌رسانم و آنها به سراسر جهان تاخته همه جا را به تصرف خود درخواهند آورد. 7 آنها به سنگدلی معروفند، هر چه بخواهند می‌کنند، و کسی را یارای مقاومت در برابر آنها نیست. 8 مردمانی هستند دردمخو، دردمتر از گرگهای گرسنه. اسبهایشان از پلنگ سریعترند. سواران آنها از سرزمین دور دست می‌تازند و همچون عقاب بر سر صید خود فرود می‌آیند. 9 با خشونت به پیش می‌تازند و مثل ریگ بیابان اسیر می‌گیرند.

10 «پادشاهان و بزرگان را تمسخر می‌کنند و قلعه‌ها را به هیچ می‌شمارند. در پشت دیوار قلعه‌ها خاک انباشته می‌کنند و آنها را تصرف می‌نمایند! 11 مثل باد یورش می‌برند و می‌گذرند. ولی گناهشان بزرگ است، زیرا قدرت خود را خدای خود می‌دانند.»

شکایت دوم حقوق

12 ای خداوند، خدای من! ای قدوس من که از ازل

متکبر را به دام خواهد انداخت. آنها با حرص و ولع، مانند مرگ، قوما را یکی پس از دیگری به کام خود می‌کشند و اسیر می‌سازند و هرگز سیر نمی‌شوند.⁶ اما زمانی خواهد آمد که همه این اسیرشدگان آنها را تمسخر کرده، خواهند گفت: «ای کسانی که مال و ثروت مردم را بزور از چنگشان درآورده‌اید، اینک به سزای ستمگریها و غارتگریهای خود می‌رسید.»

⁷ ای کسانی که بر دیگران ظلم کرده‌اید، طلبکارانتان ناگهان برخاسته، بر سرتان خواهند ریخت و شما را که درمانده شده‌اید غارت خواهند کرد.⁸ پسیری از قوما را غارت کردید و حال، بقیه قوما شما را غارت خواهند کرد، زیرا خون مردم را ریختید و سرزمینها و شهرها را با مردمش نابود کردید.

⁹ وای بر شما که از راههای نادرست ثروت اندوخته‌اید تا زندگی امن و راحتی داشته باشید.¹⁰ وای بر شما که قوما را نابود کرده‌اید، زیرا ننگ و نابودی برای خود به بار آورده‌اید.¹¹ حتی سنگهای دیوار و تیرهای سقف خانه‌تان بر ضد شما فریاد برمی‌آورند!

¹² وای بر شما که شهرها را با پولی که از راه آدمکشی و غارت به دست آورده‌اید، می‌سازید؛¹³ زیرا دارایی خدانشناسان دود شده، به هوا می‌رود و دسترنج آنها نابود می‌گردد. خداوند قادر متعال چنین مقرر کرده است.

¹⁴ همانگونه که آنها دریا را پر می‌سازند، زمانی خواهد رسید که درک و شناخت عظمت خداوند، جهان را پر خواهد ساخت.

¹⁵ وای بر شما که همسایگان خود را در زیر ضربه‌هایتان مانند آدمهای مست، بیحال و گیج می‌کنید و در آن حال از رسوایی آنها لذت می‌برید.¹⁶ بزودی شکوه و جلال خود شما به ننگ و رسوایی تبدیل خواهد شد و شما پپاله دآوری خداوند را خواهید نوشید و گیج شده، به زمین خواهید افتاد.¹⁷ جنگلهای لبنان را از بین بردید، اکنون خود شما نابود خواهید شد! حیوانات آنجا را به وحشت انداخته کشنید، پس حال، برای تمام آدمکشی‌ها و ظلم و

هستی! تو نخواهی گذاشت که ما نابود شویم. ای خدایی که صخره ما هستی، تو به بابلی‌ها قدرت بخشیدی تا ما را مجازات کنند.³ درست است که ما گناهکاریم، ولی آنها از ما گناهکارترند. چشمان تو پاکتر از آن است که بر گناه بنگرد، و تو عادلتر از آن هستی که بی‌انصافی را تحمل کنی. پس چرا هنگامی که شروران مردمی را که از خودشان بی‌گناhtرند می‌بلعند، خاموش می‌مانی؟

^{15,14} چرا مردم را مانند ماهیان و جانوران دریا که مدافعی ندارند به قلاب بابلی‌ها می‌اندازی؟ آنها با تور خود مردم را به دام می‌اندازند و از صید آنها شادی می‌کنند.⁶ سپس رفته، توره‌های خود را پرستش می‌نمایند و برای آنها قربانی می‌کنند، زیرا خوراک و ثروت خود را مدیون این تورها می‌دانند.

¹⁷ آیا تو می‌گذاری آنها دایم به کشتار خود ادامه دهند و مردم را بی‌رحمانه نابود کنند؟

2 اکنون از برج دیدهبانی خود بالا می‌روم و منتظر می‌مانم تا ببینم خداوند به شکایت من چه جواب می‌دهد.

جواب خداوند

² خداوند به من فرمود: «آنچه را به تو نشان می‌دهم با خطی درشت و خوانا بر تخته سنگی بنویس تا هرکس بتواند با یک نگاه آن را بخواند.³ اگر چه آنچه به تو نشان می‌دهم در حال حاضر اتفاق نمی‌افتد، ولی مطمئن باش که سرانجام در وقت معین بوقوع خواهد پیوست. هر چند تا وقوع آن، مدت زیادی طول بکشد، ولی منتظر آن باش، زیرا وقوع آن حتمی و بدون تأخیر خواهد بود.⁴ این را بدان که بداران نابود خواهند شد زیرا به خود متکی هستند، اما درستکاران زنده خواهند ماند زیرا به خدا ایمان دارند.*»

کبرستی که ثروت، خیانتکار است و این بابلی‌های

* «اما درستکاران...» یا «درستکار بوسیله امتنتش زنده خواهد ماند.»

⁸ خداوند، آیا تو بر رودخانه‌ها و دریا خشمگین بودی که بر اسبان و عرابه‌های سوار شدی؟ نه، تو برای پیروزی قومت این کار را کردی. ⁹ تو کمان را بدست گرفته، تیرها را آماده کردی و صاعقه را فرستاده زمین را شکافتی. ¹⁰ کوهها تو را دیدند و به لرزه افتادند و سیلابها جاری شدند. آبهای عمیق طغیان کردند و امواجشان بالا آمدند. ¹¹ از نور تیرهایت و از برق نیزه‌های درخشان خورشید و ماه ایستادند. ¹² با غضب جهان را پیمودی و قومها را زیر پای خود لگدمال کردی. ¹³ تو برای نجات قوم برگزیده خود برخاستی و رهبر شروران را نابود کردی، پیروانش را از بین بردی. ¹⁴ آنها مثل گردباد بیرون آمده، خیال کردند اسرائیل به آسانی به چنگشان می‌افتد، ولی تو با سلاحهای خودشان آنها را نابود کردی. ¹⁵ با اسبان خود از دریا عبور کردی و آبهای نیرومند را زیر پا نهادی.

¹⁶ وقتی اینها را می‌شنوم، می‌ترسم و لبهایم می‌لرزند. بدنم بی‌حس و زانویم سست می‌گردند. انتظار روزی را می‌کشم که خدا قومی را که بر ما هجوم می‌آورد مجازات کند. ¹⁷ هر چند درخت انجیر شکوفه ندهد و درخت انگور میوه نیاورد، هر چند محصول زیتون از بین برود و زمینها بایر بمانند، هر چند گله‌ها در صحرا بمیرند و آنها از حیوانات خالی شوند، ¹⁸ اما من شاد و خوشحال خواهم بود، زیرا خداوند نجات دهنده من است. ¹⁹ او به من قوت می‌دهد تا مانند آهو بدم و از صخره‌های بلند، بالا بروم.

* کوشان باید نام دیگری برای سرزمین مدیان باشد. نگاه کنید به خروج 2: 15 به بعد.

ستمی که در سرزمینها و شهرها کردید، وحشتزده گشته خواهید شد.

¹⁸ از پرستش بتهایی که به دست انسان ساخته شده‌اند چه فایده‌ای بردید؟ آیا آنها توانستند چیزی به شما یاد دهند؟ چقدر نادان بودید که به ساخته دست خودتان توکل کردید! ¹⁹ وای بر آنانی که از بتهای چوبین و بی‌جان خود می‌خواهند که به پا خیزند و ایشان را نجات دهند! و از سنگهای بی‌زبان انتظار دارند که سخن بگویند و ایشان را راهنمایی کنند! بیرون بته با طلا و نقره پوشانیده شده است، ولی در درونشان نفسی نیست.

²⁰ خداوند در خانه مقدس خویش است؛ پس تمام جهان در حضور او خاموش باشد.

دعای پیروزی حقوق

این است دعای حقوق نبی:

3 ¹ ای خداوند، خبری را که به من دادی شنیدم و برای کارهایی که بزودی انجام خواهی داد با ترس و احترام تو را پرستش می‌کنم. دوباره مثل سالهای گذشته قدرت خود را به ما نشان ده تا نجات یابیم و در حین غضب خود، رحمت را به یاد آور. ² خدا را می‌بینم که از کوه سینا می‌آید. جلالش آسمانها را دربر گرفته و زمین از حمد و سپاس او پر است! ³ درخشش او مانند طلوع خورشید است و از دستهای او که قدرتش در آنها نهفته است، نور می‌تابد. ⁴ او مرض را پیشاپیش خود می‌فرستد و به مرگ فرمان می‌دهد که بدنبال او بیاید. ⁵ وقتی او می‌ایستد زمین تکان می‌خورد و هنگامی که نگاه می‌کند، قومها می‌لرزند. کوههای ازلی خرد می‌شوند و تپه‌های ابدی با خاک یکسان می‌گردند.

قدرت او بی‌زوال است. ⁷ مردمان کوشان* و مدیان را می‌بینم که دچار ترس و اضطراب شده‌اند.